

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2010. év szeptember hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.153/2009/4. számú ítéletét az I.r. vádlott és a II. r. vádlott vonatkozásában ***az alábbiak szerint változtatja meg:***

I. és II. r. vádlottak bűnösök 4 rb. társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétségében (Btk. 277.§ (1) bekezdés).

Az elsőfokú ítélet bevezető részében tárgyalási napként kell feltüntetni 2008. december 19. napját.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Mindkét vádlott esetében a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban eltöltött időt a velük szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A harmadfokú eljárásban felmerült **7.500** (hétezer-ötszáz) **forint** bűnügyi költséget az I.r. vádlott köteles megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2009. február 26. napján kihirdetett 9.B.1009/2008/48. számú ítéletével

Az I.r. vádlottat 3 rb. a Btk.321.§.(1) bekezdésébe ütköző - ebből két esetben társtettesként, egy esetben bűnsegédként - illetve egy esetben a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő rablás büntetében, 2 rb. a Btk.316.§.(1) bekezdésébe ütköző - figyelemmel a (2) bekezdés d/ pontjára - a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetében, és 10 rb. a Btk.277.§.(1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétségében mondta ki bűnösnek és ezért - halmazati büntetésül - 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A II.r. vádlottat 3 rb. a Btk.321.§.(1) bekezdésébe ütköző - ebből két esetben társtettesként, egy esetben tettesként elkövetett - illetve egy esetben a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő rablás büntetében, 2 rb. a Btk.316.§.(1) bekezdésébe ütköző - figyelemmel a (2) bekezdés d/ pontjára - a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás büntetében, és 10 rb. a Btk.277.§.(1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétségében mondta ki bűnösnek és ezért - halmazati büntetésül - 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A III.r. vádlottat a Btk.321.§.(1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő rablás büntette miatt 6 év börtönre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Elrendelte a Siófoki Városi Bíróság 4.B.494/2005/23. számú ítéletével kiszabott 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását.

Kötelezte az I.r. vádlottat 41.400 Ft, egyetemlegesen kötelezte az I.r. és a II.r. vádlottakat 29.080 Ft, az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottakat 119.320 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az eljárás során felmerült további 98.640 Ft bűnügyi költségről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről is.

Ellenben az I.r. és a II.r. vádlottakat 1-1 rb. a Btk.321.§.(1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett rablás büntetékének kísérlete, továbbá a III.r. vádlottat 1 rb. a Btk.316.§.(1) bekezdésébe ütköző - a (2) bekezdés d/ pontja alapján - a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő lopás büntetékének vádja alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott és védője enyhítésért, a III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

A Fejér Megyei Főügyészség a BF.1703/2008. számú átiratában indítványozta, hogy a megyei bíróság a III.r. vádlottat 4 rb. közokirattal visszaélés vétségének vádja alól is tekintse felmentettnek, miután a városi bíróság az ezzel kapcsolatos rendelkezést elmulasztotta.

Indítványozta továbbá, hogy a bíróság a tényállás I., II. és IV. pontjait a vádlottak által megszerzett közokiratok sorsával kapcsolatosan egészítse ki. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a 2009. június 23. napján kelt 1.Bf.153/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az I.r. és a II.r. vádlottat 10 rb. társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétségének vádja alól felmentette.

A III.r. vádlottat pedig 4 rb. közokirattal visszaélés vétségének vádja alól felmentettnek tekintette.

Az I.r. vádlottnak a tényállás I. pontjához kapcsolódó cselekményét bűnsegédként elkövetett rablás bűntettének (Btk.321.§.(1) bek., 21.§.(2) bek.), a tényállás II. és IV. pontjához kapcsolódó magatartását 2 rb. lopás bűntettének (Btk.316.§.(1)(2) bek. d./ pont, (4) bek. b/1. pont), a tényállás III. pontjához kapcsolódó magatartását társtettesként elkövetett rablás bűntettének (Btk.321.§.(1) bek. (3) bek. c/ pont, 20.§.(2) bek.), a tényállás IV. pontjához kapcsolódó magatartását társtettesként elkövetett rablás bűntettének (Btk.321.§.(1) bek., 20.§.(2) bek.) minősítette, illetőleg jelölte meg.

A II.r. vádlottnak a tényállás I. pontjához kapcsolódó magatartását rablás bűntettének (Btk.321.§.(1) bek.), a tényállás III. pontjához kapcsolódó magatartását társtettesként elkövetett rablás bűntettének (Btk.321.§.(1) bek., (3) bek. c/ pont, 20.§.(2) bek.), a tényállás IV. ponthoz kapcsolódó magatartását társtettesként elkövetett rablás bűntettének (Btk.321.§.(1) bek., 20.§.(2) bek.) minősítette, illetőleg jelölte meg.

A III.r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetett rablás bűntettének (Btk.321.§. (1) bek. (3) bek. c/ pont, 20.§.(2) bek.) minősítette.

Vele szemben a szabadságvesztést fegyházban szabta ki.

A bűnjeljegyzék 7. pontja alatt szereplő SIM kártyát az I.r. vádlottnak adta ki.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a szabadságvesztésbe.

Az I.r. vádlottat kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült 3.600 Ft bünyügyi költség megfizetésére is.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást lényegében megalapozottnak találta.

A tényállás I., II. és IV. pontját értelemszerűen annyiban pontosította, hogy az I. és II. r. vádlottak a sértettektől a vagyon elleni bűncselekménnyel összefüggésben az ott felsorolt közokiratokat is elvették.

A másodfokú bíróság a közokirattal visszaélési cselekményekkel kapcsolatban - az 1/2009. számú Büntető jogegységi határozatban foglaltakra utalva - arra mutatott rá, hogy az okirattal visszaélés vétségének „megszerzés” elkövetési fordulata nem azonos a lopás törvényi tényállásában írt „elvétel” elkövetési magatartással. A megszerzés megvalósulásához viszonylag hosszabb ideig tartó, visszaélés-szerű, a közokiratok iránti bizalom megingatására alkalmas birtoklás szükséges.

A megszerzés ilyen megvalósulására utaló adatokat a bizonyítási eljárás nem tárt fel. Ezzel kapcsolatos megállapítás nem szerepel a tényállásban, de a vádban sem.

A megsemmisítéssel elkövetett okirattal való visszaélésre vonatkozóan a megyei bíróság az eljárás anyagában ugyancsak nem talált elégséges adatot, bizonyítékot.

Az I. és II.r. vádlottak által elvett közokiratok további sorsát illetően a városi bíróság nem tett a tényállásban megállapítást. A vádirat vonatkozó pontjaiban mindössze arra vonatkozó adatok szerepelnek a vádlottak vallomása alapján, hogy a cselekmények elkövetésének közelében, lakott területen, lépcsőházban a közokiratokat adott esetben az eltulajdonított táskával együtt eldobták. Ez önmagában még nem egyértelműsíti, hogy az iratok nem kerülhettek volna vissza a sértettekhez.

Sem a tényállásszerű megszerzéshez szükséges, viszonylag tartós birtoklás szándéka, sem a megsemmisítés mint elkövetési magatartás nem volt bizonyított.

Azért a vádlottakat a Be.6.§.(3) bekezdés b/ pontjának első fordulatra figyelemmel, bizonyítottság hiányában a Be.331.§.(1) bekezdése alapján e cselekmények vádja alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő minősítéseket pontosítani, egyértelműsíteni kellett

A II.r. vádlott terhére rótt lopás cselekményeket a városi bíróság helytállóan minősítette, a vonatkozó jogszabályi hivatkozásokat is pontosnak találta.

Rámutatott arra is, hogy elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a vádlottak szabadságvesztésére a csoportosan elkövetett rablás büntette miatt a Btk.42.§.(2) bekezdésének b/2. pontja értelmében a három évi, vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztés esetén irányadó végrehajtási fokozat fegyház.

az I.r. és a II.r. vádlottak tekintetében a megyei bíróság fiatal felnőtt voltukra és megbánó magatartásukra tekintettel nem látta indokoltnak a börtön fokozat megváltoztatását, ezért a vádlottak szabadságvesztés büntetését a Btk.45.§.(2) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásával tekintette kiszabottnak.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Fejér Megyei Főügyészség BF.1703/2008. számon jelentett be fellebbezést.

Indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a Be.388.§.(2) bekezdése szerint az iratok alapján kiegészítve a tényállást, a Be.398.§.(1) bekezdése értelmében a megalapozatlanság ilyen módon való kiküszöbölését követően változtassa meg a másodfokú bíróság I. és II.r. vádlottakat érintő felmentő rendelkezéseit és mondja ki bűnösségüket 10 rb. (megsemmisítéssel megvalósított) okirattal visszaélés vétségében.

Arra hivatkozott, hogy a másodfokú eljárásban közreműködő ügyész írásbeli indítványában az iratok alapján indítványozta, hogy a megyei bíróság egészítse ki az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy az I. és II.r. vádlottak a táskák elvitelével együtt birtokukba került közokiratokat olyan helyen és olyan módon dobták el (részben kukába, részben a Duna parton), hogy ezzel gyakorlatilag kitétek azokat a megsemmisülésnek, és kizárták, hogy a sértettek a nevükre kiállított közokiratok birtokába jussanak.

A másodfokú bíróság az ügyészi indítvány ellenére nem egészítette ki a tényállást, holott erre az iratok alapot szolgáltattak.

A másodfokú bíróság iratellenesen hivatkozik a vádiratra az eldobás helye tekintetében. Az eldobás helyszínét, miként az elsőfokú ítélet sem, a vád sem rögzíti, ezért volt indokolt az iratok alapján való tényállás kiegészítési indítvány.

A vádlottak a birtokukba került okiratokat olyan helyen hagyták el, amely lehetővé tette teljes megrongálódásukat, vagy megsemmisülésüket, és kizárta, vagy legalábbis nagy valószínűséggel vélelmezhetővé tette, hogy az okiratok nem jutnak vissza azokhoz a személyekhez, akiknek a nevére kiállításra kerültek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.681/2009. számú átiratában és képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat döntően megtartotta, a releváns bizonyítékokat beszerezte, azokat megfelelően értékelte, azonban a tényállás a közokirattal visszaélés vétsége tekintetében hiányos volt.

A Fejér Megyei Főügyészség a Fejér Megyei Bíróságnak már jelezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az I., II. és IV. tényállásnál a közokiratok sorsával kapcsolatban hiányos, nem tartalmaz tényállást. Felhívta a figyelmet arra is, hogy ez a hiányosság az iratok alapján pótolható.

A másodfokú bíróság azonban ezen ügyészi indítványnak nem adott helyt.

Megalapozatlannak tartotta a másodfokú bíróságnak ezzel kapcsolatos megállapítását.

Idézte az I.r. vádlottnak a nyomozati iratok 403. oldalán található vallomását az okiratok tekintetében:

Az I. vádponttal kapcsolatban: "Többit pedig eldobtuk."

A II. vádpont tekintetében: "A többi holmit egy kukába dobtuk a....."

A IV. vádpont tekintetében: "A közelben a Duna-parton a dolgokat eldobtuk."

Az első-illetve a másodfokú bíróság, ha a tényállásban ezen vádlotti nyilatkozatok alapján megállapította volna, hogy az okiratokkal kapcsolatban mit tettek a vádlottak, nem jelölhette volna meg ezen okiratok tekintetében azt, hogy a vádlottak azon túl, hogy a tartós birtoklás szándéka nélkül a megszerzést elkövették volna - amely valóban helytálló megállapítás - a megsemmisítés tekintetében nem valósítottak volna meg bűncselekményt.

A másodfokú bíróság által idézett 1/2009. Büntető Jogegységi Határozat 2. pontja ugyanis a következőket mondja ki:

Megsemmisítéssel követi el az okirattal visszaélést az is, aki a nem kizárólag saját vagy idegen közokiratot olyan körülményeknek teszi ki, amelynek következtében az okirat állagának helyrehozhatatlan károsodása vagy tartalmának felismerhetetlenné válása (eltűnése) az általános élettapasztalatok alapján előre látható.

Az okiratoknak a Duna-parton, azaz szabadtéren való eldobása, illetve szemetes tároló edénybe (kukába) való dobása mindenképpen ezen, megsemmisítéssel kapcsolatos magatartás megállapítását teszi szükségessé.

Erre tekintettel a tényállásnak az iratok tartalma alapján történő kiegészítését, majd az I.r. és a II.r. vádlottak bűnösségének megállapítását indítványozta 10 rb. a Btk.277.§.(1) bekezdésébe ütköző okirattal visszaélés vétségében.

A másodfokú bíróság ítélete a III.r. vádlott tekintetében 2009. június 23. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a felszólalásában egyetértett a másodfokú bíróság ítéletével és annak indokolásával, mely szerint a közokiratokkal kapcsolatban sem a megszerzés, sem pedig a megsemmisítés nem állapítható meg. Ezért pedig helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor az I.r. vádlottat a 10 rb. közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Ugyanakkor utalt arra is, hogy éppen e felmentő rendelkezés miatt lehetőség lenne a kiszabott büntetés enyhítésére is.

Ezért a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a büntetés enyhítését indítványozta.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen szintén egyetértett a másodfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy az okiratokkal kapcsolatban sem a tartós birtoklás, sem pedig a megsemmisítés szándéka nem állapítható meg. Ez ugyanis kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, és így a vádlott terhére nem értékelhető.

Az I.r. vádlott védőjéhez hasonlóan - a felmentésre figyelemmel - a büntetés enyhítését indítványozta.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz, továbbá arra utalt, hogy már 2 és fél éve előzetes letartóztatásban van, és hogy ő elfogadta a másodfokú bíróság ítéletét.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy elismeri a bűnösségét. Letartóztatása előtt betanított munkásként dolgozott. Már 2 és fél éve van előzetes letartóztatásban, ahol elkezdett tanulni, gimnáziumba jár, megváltozott. A büntetés enyhítését kérte.

A Be.387.§.(1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság az ügyészi fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első-és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be.388.§.(1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

Ennek során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, kellő részletességgel és alapossgal folytatta le. Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte.

Az így megállapított tényállást a másodfokú bíróság is megalapozottnak ítélte, és a tényállás I., II. és IV. pontját csak annyiban pontosította, hogy az I. és II.r. vádlottak a sértettektől a vagyon elleni bűncselekménnyel összefüggésben az ott felsorolt közokiratokat is elvették.

A harmadfokú bíróság azonban a Be.388.§.(2) bekezdésére tekintettel az iratok tartalma alapján szükségesnek tartotta a tényállás további kiegészítését, illetve pontosítását az alábbiak szerint:

- A tényállás I. pontját, az ítélet 6. oldal 5. bekezdés 1. mondatát azzal egészíti ki, hogy a II.r. vádlott érte utol a sértettet (nyom. ir. 157. oldal, szemle jegyzőkönyv).
- a 7. oldal 2. bekezdés 1. mondatát azzal egészíti ki, hogy a vádlottak a sértett táskáját, benne a fényképes Bv. igazolvánnyal és mágneskártyával, a neszeszerrel (benne a desodorral, szájfénnyel, rúzzsal) és a helyi bérlettel pontosan meg nem állapítható helyen dobták el, és azt később a zöldséges üzlet tetején találták meg (nyom. ir. 171. oldalon lévő sértetti vallomás, 30. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyv 16. oldal 5. bekezdés).

Így az okozott kárból - a fentiek szerint pontosítva a megkerült dolgok körét a 7. oldal 2. bekezdés 2. mondatában - 7.280 Ft megtérült. A meg nem térült kár 7.200 Ft.

- A tényállás II. pontját, az elsőfokú ítélet 7. oldal 4 bekezdés első mondatát azzal egészíti ki, hogy a cselekmény elkövetésére 21 óra 10 perckor került sor (nyom. ir.186. oldalán lévő feljelentés és a 185. oldalon lévő hivatalos feljegyzés).

- A 7. oldal 9. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a sértett pénztárcájában 10.000 Ft készpénz is volt. Az okozott kár így összesen 46.700 Ft. (nyom. ir. 186. oldalon lévő feljelentés, 30. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyv 17. oldal 5. bekezdésében lévő sértetti vallomás, és a vádlotti nyilatkozatok)

- A 8. oldal 2. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a vádlottak az iratokat egy kukába dobták a táskával együtt. Erre a kiegészítésre az I.r és a II.r. vádlottak lényegében egyöntetű gyanúsítottai és vádlotti vallomásai alapján került sor.

- A tényállás III. pontját, az elsőfokú ítélet 8. oldal, 5. bekezdését azzal pontosítja, hogy a cselekmény elkövetésére 2007. december 23. napján került sor. (nyom. ir. 196. oldal, feljegyzés tanú 1. bejelentéséről, 197. oldalon lévő rendőri jelentés, 199. oldalon lévő helyszíni szemle adatai)

- A 8. oldal 8. bekezdését azzal pontosítja, hogy a vádlottak a sértettetelőtt érték utol, és itt került sor a bűncselekmény elkövetésére. (nyom. ir. 199. oldal, helyszíni szemle jegyzőkönyv adatai)

- A tényállás IV. pontját, az elsőfokú ítélet 9. oldal 1. bekezdés 1. mondatát azzal pontosítja, hogy az elkövetés helyét. (nyom. ir. 253. oldalon lévő helyszíni szemle jegyzőkönyv adatai)

Az elkövetés pontos ideje pedig 20 óra 45 perc. (nyom. ir. 213. oldalon lévő rendőri jelentés tanú 4.bejelentéséről)

- A 9. oldal 4. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a vádlottak az okiratokat a Dunaparton, pontosan meg nem állapítható helyen eldobták.

Az így kiegészített és pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, és mentes a Be.351.§.(2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a Be.388.§.(1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

A vagyon elleni bűncselekményekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság kellő részletességgel adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben miért nem tartott elfogadhatónak.

A tényállás I., II., IV. és VI. pontjaiban szereplő cselekményeknél a vádlottak beismerő vallomását a tanúként meghallgatott tanú 2., tanú 3., tanú 4. és tanú 5. sértettek nyilatkozatai, a helyszíni szemle jegyzőkönyvek adatai, és az egyéb okirati bizonyítékok is alátámasztották.

A tényállás III. pontjával kapcsolatban pedig törvényesen értékelte az elsőfokú bíróság bizonyítékként a vádlottak nyomozás során tett beismerő vallomását, amely összhangban volt tanú 1. sértett előadásával.

A vagyon elleni bűncselekmények elkövetését ekként a harmadfokú bíróság is bizonyítottanak látta.

A közbizalom elleni bűncselekményekkel kapcsolatban azonban a bizonyítékok értékelése mind az elsőfokú-, mind a másodfokú bíróság részéről hiányos volt.

Az I. tényállási ponttal összefüggésben az I. és II.r. vádlott a táska eldobásának helyszínéről különböző vallomásokat tett. (I.r. vádlott - a kórház környékén nézték meg és egy konténerbe dobták; II.r. vádlott a Duna-parton dobták el...különböző kukákba dobták.) Ezzel szemben tanú 2. sértett a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy a táska, amelyben benn volt - többek között - a Bv-s igazolványa és a mágneskártyája is, a zöldséges tetejére volt feldobva, onnan került elő. Ezt a nyilatkozatát a tárgyaláson sem módosította. Így az önmaguknak, és a vádlott-társ nyilatkozatának is ellentmondó terhelti nyilatkozatokkal szemben ítéleti bizonyossággal csak azt lehetett megállapítani, hogy a vádlottak a táskát pontosan meg nem állapítható helyen dobták el, a feltalálási helye pedig a sértett által megjelölt zöldséges teteje volt.

Elkerülte az eljáró bíróságok figyelmét az a következetes sértetti nyilatkozat, hogy a Bv-s igazolványát, a mágneskártyával együtt a táskában megtalálták és visszakapta.

A II. tényállási ponttal kapcsolatban a táska tartalmának átvizsgálására a vádlottak különböző helyszíneket jelöltek meg (I.r. - egy ház tetején; II.r. - egy lépcsőházban), de vallomásuk abban végig azonos volt, hogy a táskát, a benne lévő okiratokkal együtt egy kukába dobták.

A IV. tényállási pontnál mindkét vádlott a Duna-partot jelölte meg olyan helyszíneként, ahol a táskát, a benne lévő okiratokkal együtt eldobták. Azonban arra sem a nyomozó hatóság, sem pedig az elsőfokú bíróság nem folytatott le részletes bizonyítást, hogy a Duna-part milyen szakaszán történt ez a cselekmény, így pl. lakott terület közelében lévő területen, vagy elhagyatott partszakaszon. Így a tényállásban is csak a Duna-partot tudta, mint helyszínt rögzíteni a harmadfokú bíróság.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére a vagyon elleni bűncselekményekkel összefüggésben, és a másodfokú bíróság pontosítása folytán - a Btk.2.§. felhívása mellett - törvényes e cselekmények minősítése is.

A közbizalom elleni bűncselekmények minősítése azonban mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság részéről részben téves, de részben alaptalan az ügyészi fellebbezés is.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helyesen hívta fel a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának az 1/2009. Büntető Jogegységi Határozatának II/2. pontját, amely a megsemmisítésre mint elkövetési magatartásra ad iránymutatást.

A tényállás II. pontjában az I. és II.r. vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy a közokiratokat a szemetes kukába dobták, azokat olyan körülményeknek tették ki, ami az általános élettapasztalat alapján is azt eredményezte, hogy azok állaga helyrehozhatatlanul károsodott, az okiratok megsemmisültek.

Így pedig ezekre az okiratokra nézve megvalósították a 4 rb. a Btk.277.§.(1) bekezdése szerint minősülő, társtettesként (Btk.20.§.(2) bek.) elkövetett közokirattal visszaélés vétségét.

A tényállás I. pontja szerint a sértett a Bv-s igazolványát visszakapta, míg a IV. pont szerint a Duna-parton, pontosan meg nem határozható helyen dobta el az I. és II.r. vádlott a közokiratokat.

A már hivatkozott 1/2009.BJE szerint pedig, amennyiben az elkövető a táskával együtt a közokiratot is elveszi, majd a közokirat birtoklásával rövid időn belül, a sértettnek történő visszajuttatást lehetővé tevő módon felhagy, a megszerzésre irányuló eshetőleges szándék nem állapítható meg.

A vádlottak azon szándéka sem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal, hogy az elvett, de később eldobott okiratokat olyan körülményeknek tették volna ki, amelynek következtében azok, az általános élettapasztalat szerint előre láthatóan, a funkciójuk ellátására alkalmatlanokká válhattak. Ezt igazolja az a körülmény is, hogy az I. tényállás esetében a közokiratot megtalálták, így azt a sértett vissza is kaphatta.

A fenitek alapján a harmadfokú bíróság törvényesnek találta az I. és II.r. vádlottak felmentését 6 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§.(1) bekezdése) miatt.

Az elsőfokon eljáró bíróság helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során értékelhető körülményeket. Ez a felsorolás a másodfokú bíróság által tett kiegészítéssel hiánytalan, és a kiszabott büntetések is megfelelnek mind a büntetési céloknak, mind pedig a belső arányosság követelményeinek.

A vagyon elleni bűncselekmények tárgyi súlya mellett nem bír különösebb jelentőséggel a 6 rb. közokirattal visszaélés vétsége miatti felmentés, így a kiszabott büntetések enyhítésére nem kerülhetett sor.

Elmulasztotta felhívni mind az első-, mind a másodfokú bíróság a közügyektől eltiltás kapcsán a bűncselekmények elkövetésekor hatályos Btk.55.§.(1) bekezdését, amely annak időtartamáról rendelkezik.

A kiszabott végrehajtandó szabadságvesztésekkel kapcsolatban ugyancsak szükséges felhívni a Btk.47.§.(2) bekezdés II. fordulátát, mely szerint az I. és II.r. vádlottak a büntetésük legalább háromnegyed részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók.

Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni ítélete bevezető részében tárgyalási napként 2008. december 19. napját annak ellenére, hogy ezen a napon is érdemi tárgyalást tartott, az előzetes letartóztatás megszüntetése iránti indítványokat utasította el. Ezért ezt a harmadfokú bíróság pótolta.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit a harmadfokú bíróság törvényesnek találta.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be.398.§.(1)(2) bekezdései alapján a Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.153/2009/4. számú ítéletét részben megváltoztatta, mivel a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével rendelkezett az I. r. és a II.r. vádlottaknak részbeni felmentéséről, és a törvénynek megfelelő határozatot hozva kimondta e vádlottak bűnösségét 4 rb. társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétségében (Btk.277.§.(1) bekezdés).

A másodfokú bíróság egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be.397.§. alapján helybenhagyta.

Az I. és II.r. vádlottak által a másodfokú bíróság ítéletének meghozatala óta előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámítására a Btk.99.§.(1)(2) bekezdései alapján került sor.

Az ügyészi fellebbezés részben eredményes volt, ezért az I.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült 7.500 Ft bűnügyi költséget a Be.385.§., 381.§.(1) bekezdése, és a Be.338.§.(1) bekezdése alapján az I.r. vádlott köteles megfizetni.

Budapest, 2010. év szeptember hó 15. napján

*Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke*

*dr. Magócsi István sk.
előadó bíró*

*. Halász Irén sk.
bíró*

A Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Bf.153/2009/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.246/2009/18. számú ítéletében írt változtatással 2010. év szeptember hó 15. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2010. év szeptember hó 15. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
bírósági ügyintéző